Sveriges advokatsamfund

Stockholm den 6 oktober 2026

R-2026/1617

Till Finansdepartementet
Fi2026/01665

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 6 juli 2026 beretts tillfälle att yttra sig över EU-kommissionens förslag till rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning (omarbetning).

Sammanfattning

Advokatsamfundet är överlag positivt till EU-kommissionens förslag om att sammanföra alla rättsakter i ett direktiv och att förenkla regelverken. Advokatsamfundet har dock tidigare framfört kritik mot regelverken och dessa brister har inte åtgärdats. Advokatsamfundet ställer sig även kritiskt till den föreslagna utvidgade informationsinsamlingen. I denna del behöver förslaget förtydligas och Sverige behöver utreda närmare vad detta skulle innebära rent konkret.

På ett övergripande plan anser Advokatsamfundet att Sverige bör verka för att förbättra förslaget genom att åtgärda väsentliga brister och genomföra ytterligare förenklingar av regelverken.

Laboratoriegatan 4, Box 27321, 102 54 Stockholm
Tfn 08-459 03 00, advokatsamfundet.se, info@advokatsamfundet.se

Synpunkter

Allmänt

Advokatsamfundet har yttrat sig över tidigare förslag till ändringar i direktiv 2011/16/EU och har generellt varit kritiskt till regelverken[1] . Kritiken kan kortfattat sammanfattas enligt följande. Regelverken lever inte upp till de krav på förutsebarhet, tydlighet och överskådlighet som måste ställas på lagstiftningen. Reglerna är komplicerade och innehåller många termer och uttryck som är vaga och oprecisa, vilket gör dem svåra att tillämpa. Det finns redan en omfattande informationsskyldighet för skattskyldiga, och det har saknats en genomgripande analys av behovet och proportionaliteten i förhållande till den administrativa börda som drabbar de personer och företag som omfattas av reglerna. För närmare kommentarer hänvisas till de tidigare remissyttrandena.

Mot bakgrund av ovan ställer sig Advokatsamfundet positivt till förslaget att sammanföra alla rättsakter i ett direktiv och att förenkla regelverken. De föreslagna justeringarna är dock relativt begränsade och i flera av regelverken görs inga ändringar alls. Advokatsamfundets tidigare kritik kvarstår därför alltjämt och samfundet anser att ytterligare och större förenklingar bör göras av regelverken.

Användning av genomförandeakter

Enligt förslaget ska vissa materiella regler under DAC6 preciseras först i ett senare skede genom genomförandetakter eller annan vägledning. Det avser ett av kännetecknen för ett rapporteringspliktigt arrangemang (D2-kännetecknet om verklig huvudman) och det test som ska göras för vissa kännetecken för att bedöma om en skatteförmån är en av de huvudsakliga fördelarna (*Main Benefit Test*). Med hänsyn till kraven på tydlighet, förutsebarhet och rättssäkerhet anser Advokatsamfundet att det

[1] Se Advokatsamfundets remissyttrande den 28 mars 2025 över promemorian Rapportering och utbyte av information om kryptotillgångar och vissa andra ändringar avseende det administrativa området på skatteområdet, remissyttrande den 3 februari 2025 över Europeiska kommissionens förslag till direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 9), remissyttrande den 20 februari 2023 över Europeiska kommissionens förslag till direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 8), COM(2022) 707 final, remissyttrande den 25 september 2020 över kommissionens förslag till direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, COM(2020) 314, och remissyttrande den 24 april 2019 över betänkandet Rapporteringspliktiga arrangemang – ett nytt regelverk på skatteområdet (SOU 2018:91).

bör övervägas om denna typ av precisering av materiella regler i stället kan göras direkt i direktivet.

DAC6

Inledning

Advokatsamfundet är positivt till att vissa förenklingar görs av regelverket. Bland förenklingarna ingår att vissa kännetecken tas bort, att det tydliggörs från vilken tidpunkt rapporteringsfristen ska räknas och att fristen förlängs från 30 dagar till 90 dagar. Merparten av den tidigare kritiken är dock fortsatt aktuell.

Advokaters tystnadsplikt

I det tidigare remissvaret avseende DAC6 ifrågasatte Advokatsamfundet starkt, utifrån grundläggande rättsstatliga principer, att advokater inte undantogs från en rapporteringsplikt som direkt skulle strida mot lagstadgade advokatetiska kärnvärden.

Mot bakgrund av de EU-domstolsavgöranden som behandlat underrättelseskyldigheten för advokater,[2] är det positivt att det nu föreslås att advokater ska undantas från rapporteringsskyldigheten och skyldigheten att underrätta andra intermediärer.

Pelare II-undantag

Advokatsamfundet välkomnar ambitionen att minska den administrativa bördan för företag som omfattas av pelare II. Advokatsamfundet ifrågasätter emellertid i vilken utsträckning det föreslagna undantaget i praktiken innebär en reell förenkling. Undantaget är snävt utformat och förenat med särskilda förutsättningar. För att avgöra om undantaget är tillämpligt riskerar berörda företag därför alltjämt att behöva identifiera och analysera gränsöverskridande arrangemang utifrån DAC6-regelverket och därefter bedöma om förutsättningarna för undantaget är uppfyllda. Förenklingen kan därmed i stor utsträckning komma att bestå i att vissa arrangemang, efter genomförd analys, inte behöver rapporteras. Detta medan en betydande del av den bakomliggande kontroll- och bedömningsbördan kvarstår. Om syftet är att åstadkomma en faktisk minskning av den administrativa bördan, bör det därför övervägas om undantaget kan ges en bredare och mer lättillämpad utformning.

[2] Se C-694/20, Orde van Vlaamse Balies, C-623/22, Belgian Association of Tax Lawyers.

DAC1/DAC5

I enlighet med den föreslagna uppdateringen av artikel 3.10 och artikel 4 föreslås att informationsskyldigheten för skattemyndigheter avseende vissa kategorier av uppgifter ska utvidgas från information som finns hos skattemyndigheten till information som finns i register och databaser hos alla ”*government authorities*” i medlemsstaten. Informationen ska vara tillgänglig i digital form. Avsikten är att säkerställa att skattemyndigheter har fullständig information och inte kan underlåta informationsutbyte genom att hänvisa till att skattemyndigheten inte förfogar över den relevanta informationen då den finns hos en annan myndighet.

Förslaget framstår dock, enligt Advokatsamfundet, som alltför långtgående och oproportionerligt. Kravet synes ha en obegränsad räckvidd; så länge en svensk myndighet innehar relevanta uppgifter ska det säkerställas att Skatteverket får tillgång till dem. Det handlar alltså inte om att Skatteverket ska få tillgång till ett specifikt register som redan finns (jfr. ny artikel 38), utan till synes om att alla myndigheter behöver kontrollera om de har relevant information och säkerställa att den kan delas med Skatteverket. Förslaget skulle behöva förtydligas i denna del. En sådan utvidgad skyldighet för myndigheter att lämna uppgifter till varandra skulle sannolikt förutsätta att nya sekretessbrytande bestämmelser införs i offentlighets- och sekretesslagen eller i de berörda myndigheternas registerförfattningar, i den mån de uppgifter som ska lämnas omfattas av sekretess i förhållande till Skatteverket. Det är emellertid inte möjligt att på nuvarande underlag närmare bedöma vilka författningsändringar som skulle behöva genomföras i detta avseende. Enligt Advokatsamfundets uppfattning bör det krävas en djupare utredning och analys kring vad detta skulle innebära rent konkret innan Sverige eventuellt kan tillstyrka förslaget.

I tillägg till ovan kan även förslaget på de nya artiklarna 38 och39 noteras, som föreskriver att skattemyndigheter ska få tillgång till vissa register avseende verkliga huvudmän, vissa bankuppgifter, samt information om ägare av och transaktioner avseende fastigheter (artikel 38), liksom nödvändig information som finns i nationella register och databaser avseende betalningar av pensioner (artikel 39). I de fall informationen inte endast finns samlad hos en myndighet eller i ett register, gör sig motsvarande invändningar som påtalats ovan gällande. Det saknas vidare en tydlig specificering av i vilka syften Skatteverket ska få använda registren och informationen i dessa. Det bör tydligt framgå, helst direkt i de relevanta artiklarna, för vilka ändamål

skattemyndigheterna får använda informationen i registren. Om syftet exempelvis är att möjliggöra informationsutbytet enligt artikel 4, bör åtkomsten av informationen i registren av rättssäkerhets- och integritetsskäl begränsas till vad som är nödvändigt för detta ändamål.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Mia Edwall Insulander